

митѣ ми и ги запомнилъ добръ Веднажъ кучето и котката се здавиха около масата, а Тома се качи на нея и закряска: „*Маро, дай му да разбере!*“

Много пѣти кучето се отдалечаваше отъ кѣщи, та трѣбваше да го викамъ за храна съ свирене и викане: „*Шаро, кждѣ си се дѣналъ?*“ Тома запомнилъ и тѣзи мои думи, та много пѣти викаше високо—колкото гласъ има: „*Шаро, кждѣ си се дѣналъ?*“

*
**

Едно лѣто отидохме да живѣемъ на село. Пощенскиятъ куриеръ носѣше писмата всѣка сръда и сѣбота въ 3 часа слѣдъ обѣдъ. Той извѣстя-

ваше за пристигането си съ особено свирене и викаше: „*Писмоносецѣтъ дойде!*“ Всички излизахме на опрѣдѣленото мѣсто и си получавахме писмата. Нашата кѣща бѣше близо до площад-